

Sándor Székely

Na nebi iba vtáčikom

Ludský tvor nemôže vzlietnuť na oblohu
nijako
ani ak si z dreva krídla zmajstruje
a zbesnene nimi trepe
nie
môže si vystrihnúť padák z plátna
a zoskočiť z brala chvíľu ho vietor ponesie
a potom ho pustí
na zem dole

a ani vtedy neletí človek samotný
ak nasadne na mašinu schopnú letu
obklopí ho kovový trup
a z vonkajšieho sveta neuvidí viac
než mu okno dovoľí
môže sa pripútať aj k sedadlu kozmickej lode
šialene trieliť do beztiaže
ani nebude vedieť
kde je nebo a či je vôbec

a keď o lietaní iba sníva
sa jeho obmedzená predstavivosť sťá konské kopytá
čoraz hlbšie zaborí do bahna a stiahne ho dole
dokážuc: podľa umu je iba na zem súci
a aj v kostole sa nadarmo
utvrduje modlitbami stokrát
že jeho duša nakoniec predsa
do neba poletí
ostane tu
na nebi iba vtáčikom
bo krídla opravdivé majú
je dovolené lietat'

Preklad: Iringó Fűriová

Székely Sándor

Az égen csak a madárnak

Az emberféle nem tud az égbe szállni
sehogy sem
ha fából szárnyakat fabrikál magának
és csapkod vele vadul
akkor sem
szabhat ernyőforma vásznat
szitről ugorhat, darabig viszi az áramlat
aztán elejti
a földre le

és nem az ember repül akkor se
ha felül egy repülő valamire
fémburok zárja körbe
a kintből nem láthat többet
mint amit az ablak enged
vagy szíjazhatja magát űrhajóba
esztelen száguldva a súlytalanba
hol azt se tudja
van-e ég, s merre

és ha a repülést csak ábrándozza
véges képzelete, mint lovak patája
beragad a sárba, lehúzza
bizonyítva: eszed okán földre való vagy
a templomban pedig hiába
foglalja imába százszor
hogy a végén a lelke majd
az égbe szállna
itt marad
az égen csak a madárnak
mert a szárnya igazi
adatik meg repülni